

Sygn. akt II Cz 488/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 14września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S. S.O. Henryk Haak

Sędziowie: S.S.O. Paweł Szwedowski –spr.

S.S.O. Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela P. M.

przy udziale dłużnika Firmy (...) Spółka Jawna S. B., J. W., S. M. z siedzibą w K.

w przedmiocie zarzutów do planu podziału

w przedmiocie zażalenia P. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 16 czerwca 2015 r., sygn. akt I Co 812/15

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 488/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił zarzuty wobec planu podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży ruchomości sporządzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu L. T. w sprawie Km 1606/14.

W uzasadnieniu wskazano, że zarzuty wierzyciela nie zasługują na uwzględnienie, gdyż jego wierzytelność na dzień sporządzania planu podziału wynosiła łącznie 13.888,82 zł. Na kwotę tę złożyły się: należność główna - 10.725,91 zł, 600 zł – tytułem kosztów egzekucyjnych, oraz kwota 2.562,91 zł, którą Komornik Sądowy zaliczył do kategorii 9. W wyniku podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży ruchomości P. M. przypadła kwota 5.031,53 zł, w tym kwota 4.431,53 zł w kategorii 3 oraz kwota 600 zł zaliczona do kategorii 1. Sąd Rejonowy wskazał, że w planie podziału Komornik Sądowy słusznie w pierwszej kolejności uwzględnił należności poszczególnych wierzycieli składające się na koszty egzekucyjne. W dalszych rozliczeniach przystąpił do podziału pozostałej sumy zaliczając je na poczet należności ujętych w kategorii 3 wymienionej

w art. 1025 § 1 k.p.c., tj. należności za pracę za okres 3 miesięcy do wysokości najniższego wynagrodzenia za pracę określonego w odrębnych przepisach oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i koszty zwykłego pogrzebu dłużnika.

Sąd Rejonowy wskazał, iż zarzuty do planu podziałanie nie mogły zostać uznane za zasadne, gdyż uzyskana suma podlegająca podziałowi wystarczyła jedynie na zaspokojenie należności z kategorii 1 określonej w art. 1025 § 1 k.p.c. a także, jedynie proporcjonalne, zaspokojenie należności wskazanych w kategorii 3 art. 1025 § 1 k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł wierzyciel P. M. zaskarżając je w całości i domagając się jego zmiany przez zmianę planu podziału z dnia 5 stycznia 2015 r. poprzez zwiększenie sumy przypadającej wierzycielowi w kategorii 3 w punkcie IV podpunkt 25 P oraz punkcie V podpunkt 25 P planu podziału o kwotę 1.860 zł tytułem kosztów procesu. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 1025 § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 1025 § 3 k.p.c. poprzez ich błędne zastosowanie i nie uwzględnienie w planie podziału kosztów procesu wynikających z tytułu egzekucyjnego oraz naruszenie art. 1025 § 1 pkt 9 k.p.c. przez jego błędne zastosowanie i zaliczenie kosztów procesu do kategorii 9 zamiast do kategorii 3 wskazanych w art. 1025 § 1 k.p.c. Skarżący zarzucił również naruszenie art. 1026 § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując argumenty podniesione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia oraz zarzuty zażalenia a także odpowiedź Komornika Sądowego na zarzuty wobec planu podziału wskazać należy, że skarżący wydaje się pomijać fakt, iż suma podlegająca podziałowi, ustalona na kwotę 154.512,20 zł (por. punkt III planu podziału k. 16), nie wystarczyła na zaspokojenie całości należności wskazanych w kategorii 3 art. 1025 § 1 k.p.c. Z tej przyczyny koniecznym było, zgodnie z dyspozycją art. 1026 § 1 k.p.c., dokonanie podziału sumy, która pozostała po wyczerpaniu należności zaliczonych do kategorii 1 w art. 1025 § 1 k.p.c. według zasady proporcjonalności.

Oczywiście słusznym jest twierdzenie skarżącego, że w równym stopniu z należnością główną ulegają zaspokojeniu odsetki i koszty postępowania, co wprost wynika z brzmienia art. 1025 § 3 k.p.c.

Zauważyć jednak należy, że po zaspokojeniu należności wszystkich wierzycieli składających się na koszty egzekucyjne, zaliczanych do kategorii 1, wskazanej w art. 1025 § 1 k.p.c., do podziału pozostała kwota 60.531,18 zł. Suma ta wystarczyła na jedynie częściowe, a co za tym idzie proporcjonalne, przyznanie konkretnych kwot i zaliczenie ich na poczet egzekwowanych należności przez dwudziestu wierzycieli, posiadających roszczenia zaliczane do kategorii 3 wymienionej w art. 1025 § 1 k.p.c., które łącznie z kosztami postępowania i odsetkami naliczonymi na dzień sporządzenia planu podziału wyniosły 94.619,63 zł.

Nadmienić także trzeba, że w powoływanym w zażaleniu art. 1026 § 2 k.p.c. mowa jest o wydzielonej już wierzycielowi sumie, którą zalicza się przede wszystkim na koszty postępowania, następnie na odsetki a w końcu na sumę dłużną, na co wskazał również Komornik Sądowy w uzasadnieniu planu podziału (k. 30v). Z wyliczeń zawartych w kolejnych podpunktach punktu V, odnoszących się indywidualnie do konkretnych wierzycieli nie wynika na poczet, której części należności przyznane kwoty zostaną zaliczone. Wskazano w nich jedynie sumy przyznane konkretnym wierzycielom. W konsekwencji zaliczenia te wykraczają poza zakres zaskarżonego planu podziału. Nie ma zatem podstaw dla uznania za zasadny zarzutu wierzyciela dotyczącego naruszenia art. 1026 § 2 k.p.c., skoro jedynie częściowe zaspokojenie wierzycieli w istocie nie wynika z niewłaściwego zaliczenia należności, a z faktu, że uzyskana ze sprzedaży ruchomości dłużnika suma nie wystarczyła na całkowite zaspokojenie należności wierzycieli.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art. 385 k.p.c.
w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.